

بررسی بالینی کامپوزیت های Microhybrid و Nanofiller در ترمیم های کلاس یک

استاد راهنما: جناب آقای دکتر مصطفی صادقی

نگارش: نوید شهامت

شماره: ۲۷۲

چکیده:

مقدمه: افزایش تقاضای بیماران برای ترمیم های زیبایی و ترس از سمیت جیوه موجب شده است که ترمیم های کامپوزیتی به عنوان یک روش رایج ترمیمی درآید.

هدف: این مطالعه به بررسی بالینی کامپوزیت های Nanofiller و Microhybrid Point 4 در ترمیم های کلاس یک خلفی می پردازد.

مواد و روش ها: در این مطالعه ۳۳ بیمار انتخاب شدند و دوتای کامپوزیت مورد بررسی جهت ترمیم دندان های مولر اول دوم بیماران تصادفی طبق دستور کارخانه سازنده استفاده شدند. ترمیم ها در مرحله (پس از دو هفته)، ۶ ماه و ۱۲ ماه بعد بوسیله معاینه کننده دیگر براساس معیار اصلاح شده Ryge معاینه شدند. خصوصیات مورد بررسی؛ تطابق رنگ، تغییر رنگ لبه ای، تطابق لبه ای، خصوصیات سطحی، فرم آناتومیکی، پوسیدگی ثانویه و حساسیت پس از درمان بودند. سپس داده ها براساس آزمون های آماری t-test و Friedman تجزیه و تحلیل شدند و $P < 0/05$ معنی دار تلقی گردید.

یافته ها: همه بیماران پس از دوره های ذکرشده مورد معاینه قرار گرفتند، در معاینه نهایی ۹۰ درصد از کامپوزیت Nanofiller Premise و ۸۹/۹ درصد از Poin 4 درجه (Alfa)A را برای خصوصیات مورد مطالعه دریافت کردند. بدون توجه به نوع ماده استفاده شده هیچ تفاوت معنی داری بین نتایج معاینه اولیه و معاینه پس از ۶ و ۱۲ ماه براساس معیار اصلاح شده Ryge مشاهده نشد. با این وجود عدم تطابق رنگ قابل توجهی وجود داشت و تنها یک ترمیم از نوع کامپوزیت Nanofiller Premise و یک ترمیم از نوع کامپوزیت Microhybrid Point 4 بدلیل حساسیت پس از عمل نیاز به جایگزینی داشتند.

نتیجه گیری: کارایی بالینی دوتای کامپوزیت Nanofiller Premise و Microhybrid Point 4 در مدت ۶ و ۱۲ ماه جهت ترمیم حفرات کلاس یک دندانهای مولر قابل قبول بود، هرچند حساسیت پس از عمل ثانویه دیده شد که علت احتمالی آن عدم تطابق کامل با دیواره های حفره و انقباض ناشی از پلیمریزاسیون کامپوزیت می باشد.

کلمات کلیدی: بررسی بالینی، کامپوزیت خلفی، کامپوزیت Nanofiller، کامپوزیت Microhybrid